

Листопад. Холодний вітер
Загойдав деревам віти,
День короткий, сонце низько,
І зима уже так близько.
Он безлистяй гай сунує,
Щебет птахів він не чує.
І застигло в тузі поле,
Переоране і голе.
Горобина — у наметі,
Під ногами — килим з листя,
Хвобот сунуть хмари грізні —
Хазяїнце осінь пізня...

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Загальногім-
назійні свята

2-5 стор.

Гімназійне
життя

6-7 стор.

Історична
сторінка

10 стор.

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНІ СВЯТА

Осінній
вернісаж

«Осінній вернісаж» - це творче традиційне загальногінмазійне свято, в якому кожен учень має змогу показати свої таланти. Не став винятком і цьогорічний.

Учні та вчителі гінмазії глибоко шанують звичаї українського народу, і тому програма 5-9, 10-А та 11-А класів була вдало побудована саме на осінніх обрядах.

Наймолодші гінмазисти, учні 5-го класу. Відкрили свято по-дитячому широко, яскравою та веселою пісню про осінь.

Виступ шестикласників – це просто відкриття! Вони виконали вокально – хореографічну композицію «Ой куди їдеш, Явтуше?». Багато років тому цей номер був у програмі нашого «Проліска», через те надзвичайно приємно, що ми всі знову мали змогу його побачити. Солоіт Євген Добровольський, який їхав на ярмарок, був неперевершеним! Гучні вигуки «браво!» юні артисти отримали заслужено!

На ярмарку «побували» також і учні 7-го та 9-го класів. Як і годиться, вони по-справжньому виконали «Сільську польку».

14 жовтня відзначалося свято Покрови Пресвятої Богородиці. І саме в цей день дівчата рано-вранці поспішали до церкви. Вважалося, хто з дівчат раніше поставить свічку Пресвятій Богородиці, та й першою вийде заміж.

Фрагмент свята Покрови підготували дівчата 8 класу, злагоджено виконавши хореографічну композицію «Свічка». Крім того надзвичайно велично прозвучали молитва та Тропар. На «Осінньому вернісажі» таке дійство було вперше. Від переглянутого байдужих в залі не лишилося.

Звичайно ж, після Покрови починалися сватання та весілля. Ці фрагменти гарно виконали учні 10-А та 11-А класів.

Чотири обласних класи підготували різноманітні програми. Виступи 10-х класів, які вперше брали участь в «Осінньому вернісажі», теж можна назвати відкриттям.

Усіх зачарувала «Попелюшка» в інтерпретації Леоніда Філатова та фізико-математичного 10-Б класу. Євген Дахно, Артем Дубінецький, Костя Тюртюбек – переконана, що саме вони могли б стати поруч із студентами театральних ВУЗів і за майстерністю їм не по-

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНІ СВЯТА

ступилися б!

«Осінній етюд» 10-В – це синтез музики, слова, хореографії і, звичайно ж, якісного співу. Вдало підібрані тексти гармонійно доповнювали слайди про рідне місто. Своім чарівним співом знову зачарувала всіх Олена Русіна.

Свою програму 11-Б назвав «Космічний вернісаж». Дивлячись в телескоп, юний астроном спостерігав, що відбувається на інших планетах. Він бачив, як молодь співає, танцює, але чомусь вороже налаштована. Та ангел, який раптово з'явився, здружив всіх жителів планети запальним танком.

Завершив «Осінній вернісаж» 11-В клас програмою «Музика нас з'єднала». І дійсно, виконавці цієї програми поєднували музику як серйозна, так і жартівлива. Варто тільки згадати розповідь про підготовку до ЗНО! Відразу зазначу, що всі тексти написали самі учні. І це похвально.

Доречними на цьогорічному святі були окремі виступи п'ятикласниці Мілани Німченко, яка майстерно виконала композицію «Диско», обласних десятикласників – флейтистки Віолетти Москаленко та гітариста Сергія Бельмана. Приємно сказати, що це був достойний виступ обох музикантів.

Так як директор облкомплесу, народний артист України, професор А.Є.Коротков в цей час знаходився з хореографічним ансамблем «Пролісок» у Польщі, постійна ведуча наших свят – незрівнянна Неля Мазур – запросила на сцену заступника директора з навчально-виховної роботи, заслуженого вчителя України Якимчука О.Н. Своє враження від побаченого Олександр Наумович висловив поетичним словом, як завжди, надзвичайно вдало, красиво і жартівливо. За високу організацію і проведення свята він подякував вихователів, педагогів-хореографів, спеціалістів технічного центру.

Далі Якимчук О.Н. запросив на сцену випускників гімназії, які з'їхалися з усіх куточків нашої держави. Ми знову мали змогу помилуватися ними, пригадати кожного і почути їхні щирі слова вдячності.

Мене особисто тішить те, що наші випускники пам'ятають всі проекти, які самі готували разом із вихователями і хореографами, при цьому щохвилини вбираючи в себе по зернятку їх мудрі поради.

І сьогодні ми можемо пишатися тим, що все те, що було засіяно в юних душах в стінах гімназії, дало паростки.

Паростки добра, порядності, милосердя і любові!

Н. Бряковська

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНІ СВЯТА

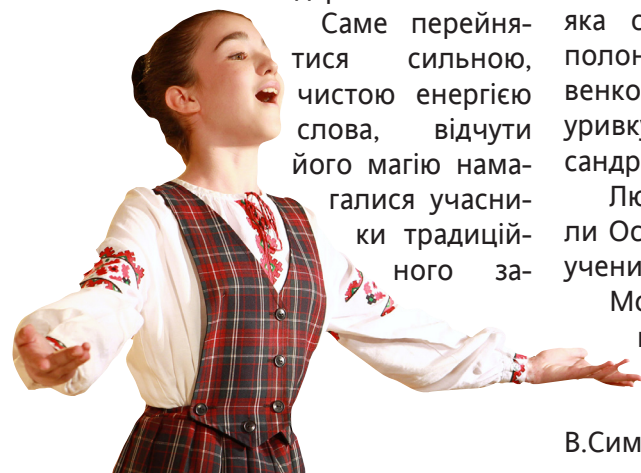
*Поезія – це завжди неповторність,
Якийсь безсмертний дотик до душі.*

Ліна Костенко

Поезія – це голос душі людської. Після її читання звичайні речі постають у новому світлі. І вже розумієш, що нема письменника, який би не прагнув за допомогою слова добратися до суті поетичної природи речей, до сенсу явищ.

У слові розкривається душа, тому що ще з давніх часів слово було тотожне одкровенню.

Саме перейнятися сильною, чистою енергією слова, відчуття його магію намагалися учасники традиційного за-

гальногімназійного огляду-конкурсу «Поетичний зорепад».

І це їм вдалося прекрасно.

Читаючи чи то поезію, чи прозу, вони зуміли донести до нас енергію добра і краси, яку вклали письменники у свої твори, заклик любити рідну землю, Україну, шанувати людей, дожити мовою, знати нашу історію.

Слово було прекрасним, щирим, проникливим, таким, що навіть журі вагалось визначати переможців.

Але без усяких сумнівів Гран Прі присуджене учениці 11-А класу Мурованій Катерині, яка силою вражаючого слова Ірини Жиленко, силою свого артистичного таланту розчулила глядачів до сліз, зумівши передати душевний біль і розпач дитини війни.

Не менш яскраво і переконливо зуміла передати стан душі солдатської вдови Саприга Яна поезією Б.Олійника «Балада вірності».

Вперше на конкурсі звучала проза, яка своєю поетичністю та красою заполонила всіх. І учень 11-В класу Яковенко Іван підтвердив це читанням уривку із «Зачарованої Десни» Олександра Довженка.

Любов до батьків, родини передали Осіпчук Юлія та Поліщук Анастасія, учениці 10-В класу.

Молодші гімназисти не відставали від старших товаришів і щиро, виразно та завзято читали поезії Тараса Шевченка, Лесі Українки, В.Симоненка, байки Л. Глібова.

ЗАГАЛЬНОГІМНАЗІЙНІ СВЯТА

Журі, яке очолювала письменниця, член Кіровоградської організації національної спілки письменників Ольга Полєвіна; поетеса Антоніна Терук, завідуючий методичним кабінетом ОІППО ім. Василя Сухомлинського Василь Нудний було приємно вражене авторськими творами Юлії Валенти «Рідна мова», Марії Кассової «Життя» та Владислава Свистова «Як на Україні Різдво гуляють або чортяча халєпа».

Як завжди, переможці та всі учасники огляду-конкурсу «Поетичний зорепад» були нагороджені дипломами, грамотами та подарунками.

«Поетичний зорепад» закінчився, але пронизливе поетичне слово залишилось у кожного в серці.

Богданович Л.Б.,
Павленко В.В.,
Шепель В.О.

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

16 листопада в гімназії відбулась відкрита тематична лінійка, присвячена вшануванню пам'яті Василя Стуса – поета, літературного критика, перекладача, філософа, інтелектуала, політв'язня. Її підготували учні 10-Б класу.

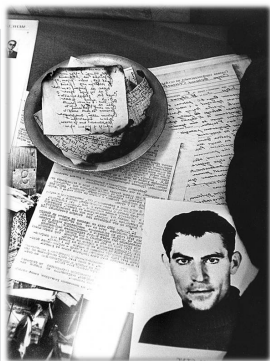
У кожної людини – своя доля, своє життєве призначення, свій хрест. На кожному з нас – відповідальність за рідних, друзів, за свою справу. На людях, обдарованих Богом винятковим розумом та талантом, ця відповідальність незрівнянно вища. А якщо талант поєднується ще й з загостреним почуттям власної гідності, неспокійною совістю і невмінням миритися з несправедливістю, то хрест, який потрібно нести, особливо важкий. Але саме такі люди створюють обличчя нації і стають її гордістю і окрасою.

Сила особистості В.Стуса, трагізм його долі – вражаючи. Його кандидатура висувалась на присудження Нобелівської премії з літератури, а на Батьківщині не вийшло жодної збірки за його життя. У 34 роки він був позбавлений волі, а у 47 за до кінця не з'ясованих обставин помер у карцері пермського табору. За цей проміжок часу він і року не пробув на свободі. Але людина вільна настільки, наскільки може реалізувати своє “я” – без будь-якої злижки на умови.

“Що? Ув'язнення? Вперше чую!” – ніби викукують рядки його “Таборового зошита”, котрий навіть зараз бояться надрукувати повністю – адже живі ще винні у трагічній загибелі поета, і навіть непогано влаштувались у цьому житті.

“Україна під окупацією? Та нічого подібного! Я є вільний – і тому Україна є вільною, бо вона – в мені. І тому правила гри я признаю свої. Оточуючий мене світ не вартий того, аби я зрадив себе, зрікся своєї Віри, своєї гідності”.

10-Б клас

Цього року на осінніх канікулах відбувся конкурс користувачів ПК і програмістів «Від чайника до профі», в якому взяли участь і учні нашої гімназії: Пендига Віктор (5 кл.), Бардіж Артем (6 кл.), Гавриленко Анна (7 кл.), Буряк Руслан (7 кл.) та Цимбалюк Наталя (8 кл.). Традиційно в конкурсі змагалися в трьох категоріях: «Новачок», «Кадет» і «Профі», в кожній з яких було передбачено практичний та теоретичний тури, а також творчий конкурс, під час якого учні мали змогу продемонструвати свої вміння та здібності.

Разом з Юрієм Володимировичем та Тетяною Борисівною ранком 26 жовтня ми відправилися до Нової Праги. Коли приїхали, нас чекала реєстрація та брейк-кава, після чого ми пішли до актового зали, де нас привітали та пояснили правила конкурсу. Далі на нас чекали важкі завдання практичного та теоретичного турів. У перерві між частинами випробовування ми ознайомилися з освітньою програмою «Робототехніка – крок у майбутнє», яку презентували учні Новопраського НВК, брали участь у тренінгу за програмою «Он-ляндія – безпечна веб-країна», де нам розповіли про розумні правила користувачів Інтернету. Якщо хтось зацікавиться цією проблемою, на цей випадок ми повідомляємо адресу веб-сторінки, до якої у будь-який час можна звернутися: www.onlandia.org.ua. Перед черговим випробовуванням у творчому конкурсі нас чекав смачний обід та найприємніша частина змагання – нагородження учасників. У категорії «Новачок» Віктор Пендига здобув друге місце; у категорії «Кадет» Руслан Буряк отримав перше місце, а Марина Романюк та Наталя Цимбалюк – друге, Анна Гавриленко – зайняла третю сходинку. Ніхто не залишився без подарунків: флешки, навушники, настільні лампи, календарики, наліпки та найцінніше – це дві наукові книги з інформатики та великий англо-український тлумачний словник з обчислювальної техніки, Інтернету і програмування на 830 сторінок. Ми залишилися задоволеними та отримали багато вражень від конкурсу і сподіваємося, ще не раз взяти в ньому участь.

Гавриленко Ганна,
7 клас

ГІМНАЗИЙНЕ ЖИТТЯ

Поетична вилинка В осінньому парку

11-В клас

Минув рік, і ми знову разом зустрічаємо нашу дорогу чарівницю – осінь. Це вона дарує нам яскраві барви дерев і сірі дощові будні, вона лише зрідка тішить нас сонячним промінням і примушує змінити улюблені шорти і теніску на теплу куртку і джинси.

Але найголовніше – осінь збирає нас знову всіх разом у стінах рідної гімназії.

Для нас ця осінь в гімназії – остання. Вже наступного року хтось інший стоятиме на цій стежці і розповідатиме вірші так, як це робимо ми.

8 листопада 2010 року разом із студенткою-практиканткою Кисленко Юлією Сергіївною учні 11-В класу здійснили умовну подорож у чудовий світ поетичного слова. Наша подорож була присвячена Дню української писемності. Учні із задоволенням декламували чудові вірші про осінь:

Прощання світу! Відлітає осінь.
Минає листя, завмирає трава...
І тільки сум сумує й досі,
і ждуть вінця свого слова.
Печальне сонце. Далеч незабута.
– Криниця днів, глибока і сумна!..
І свідчить осінь – тишею і смутком:
нема розлуки, де немає дня.

Метою нашої поетичної подорожі було розкрити неповторність осені за допомогою поетичного слова, щоб душа могла відгукнутись і побачити яскраві кольори цієї прекрасної пори року, які помітили і передали в своїй творчості відомі поети; навчитися передавати красу осінньої природи; розвивати і збагачувати свою мову, спостережливість; уміння висловлювати свої думки та виховувати любов до природи.

Так давайте, друзі, ловити кожну мить наших зустрічей, щоб ми запам'ятали кожен осінній день в гімназії, кожну посмішку, щоб при слові «гімназія» нам до сліз захотілося б повернутись сюди. Це буде через рік. Але зараз осінь 2010, і нехай наша сьогоднішня осіння зустріч залишиться в нашій пам'яті.

Осінній день, осінній день, осінній!
О синій день, о синій день, о синій!
Осання осені, о сум! Осання.

Невже це осінь, осінь, о! – та сама.

Останні айстри горілиць зайшлися болем.

Ген килим, витканий із птиць, летить над полем.

Багдадський злодій літо вкрав, багдадський злодій!

І плаче коник серед трав – нема мелодій!

26 жовтня 2010 року у приміщенні ЦДЮЦ відбувся відбірковий етап обласного чемпіонату КВН, в якому брало участь 18 команд – переможців районних та міських конкурсів КВН. Географія учасників конкурсу досить різноманітна: учасники приїхали з різних куточків Кіровоградщини.

Команда нашого навчального закладу «101 регіон» цього року виступала в оновленому складі: капітан Дахно Євген (10-Б) та Бачієва Єлизавета (10-Б), Тюртюбек Костянтин (10-Б), Щелконогов Олексій (10-Б), Момонт Святослав (10-В), Свистов Владислав (10-Б), Веремієнко Ольга (10-А), Дубінецький Артем (10-Б), Барвінська Марина (10-А), Нассова Марія (10-Б), Серкова Лідія (10-А), Дмитрів Вадим (10-А), Резніченко Станіслав (10-А).

Конкурси були традиційними: привітання (презентація команди та учбового закладу) та імпровізація (виконання завдання, отриманого безпосередньо перед грою). Робити висновки про якість гри та жартів ми могли за кількістю численних посмішок глядачів. А от члени журі робили свої висновки серйозно та професійно, вважаючи на рівень підготовки та старанності, з якою команди підходять до такої на перший погляд несерйозної справи, як КВН.

Всі учасники команди отримали море позитиву та незабутніх вражень. Наша команда здивувала публіку тонким гумором, влучними жартами та харизмою. Яскравим танцем вразив глядачів Дахно Євгеній.

У полуфінал пройшло десять команд, серед яких і «101 регіон». Ми дуже вдячні всім за підтримку і вже готуємось до наступного етапу конкурсу.

ЦІКАВО ЗНАТИ

Міщай В., 10-А клас

Чешч [cześć]! Це дивне слово польською мовою означає “привіт”, як поміж іншим і “бувай”. Дозвольте представитись... Мене звати Владислава. У жовтні мені пощастило відвідати Польщу. Хочу одразу сказати, що це була моя перша закордонна поїздка у складі відомого ансамблю «Пролісок». Гостинна сусідка нашої держави гречно зустрічала нас, і з такою самою приязністю казала: «До нових зустрічей!», залишаючи на пам'ять море почуттів та вражень. Із задоволенням поділюся усім цим з Вами.

Цю поїздку присвячено співпраці України та Польщі: два роки після розширення ЄС. Упродовж тижня ми виступали з українською концертною програмою в театрах трьох різних міст.

Першим пунктом нашого призначення стало місто Вроцлав – історична столиця Сілезії, розташована недалеко від відомого Кракова. Після виснажливого добового перебування в автобусі екскурсія цим надзвичайним містом особисто для мене стала потрібною розрядкою. Місто Вроцлав – такий собі молодіжний центр, де кожній третій людині від 18 до 23 років. Тут величезна кількість університетів та вищих шкіл. Та перше, на що треба звернути увагу, – архітектура міста. Кожна будівля є складовою комплексу, створеного у готичному стилі.

Особливе місце в мистецтві готики займає кафедральний собор святого Іоанна

на Хрестителя. Вражаючий простір собору, видовженість його веж і зводів, підпорядкування скульптури ритмам динамічності архітектури, багатобарвне сяйво вітражів емоційно сильно вплинули на нас.

Друге місто (Кудова-Здруй) з 1636 року має статус найдавнішого курорту Європи. Його м'який мікроклімат сприяє тому, що туристичний сезон тут триває цілий рік. До такої ж категорії можна віднести Душники-Здруй, відоме лікувальними водами, яке ми також відвідали. Міська пам'ятка – дерев'яна паперова фабрика 17 ст. Тут до сьогодення випускається папір ручного виробництва за старою рецептурою.

Як відомо, Душники-Здруй також називають містом Шопена, так як в зелені надзвичайно гарного парку Здрівниці знаходиться «Дворик Шопена». З 1946 року тут щорічно проводяться Міжнародні Фестивали імені Шопена на згадку про відвідування парку славетним композитором.

Як я можу забути про наші концерти?! Нас завжди тепло вітали усі – від малечі до людей, скажімо, з життєвим досвідом. А ми у кожному па віддавалися на повну, отримуючи натомість овації та усміхнені обличчя глядачів. Що ще потрібно?!

Я впевнена: ці спогади довго зігріватимуть моє серце. І я хотіла поділитися цим теплом з вами. Вдалося?

ОСОБЛИВА ДУМКА

ЗОЛОТАВЕ ВОЛОСся...

Мірошніченко Тетяна,
11-А клас

Осінь... Осінь.. Вона? Так, вона! Залетіла в душу так швидко без запрошення, розірвала серце, полонила своєю байдужістю, не звернула уваги на плач, розпач, прохання **Той**, що стояла на мосту... Дівчина виглядала такою самотньою, вона дивилася у воду, не закриваючи очі, нерухома, здавалося – нежива... Золотаве волосся цілував вітер, і вона, така тендітна, ніжна, підкорилася йому! Очі, сповнені смутку, болю, плакали! Як? Як же могла вона опинитися в цьому жорстокому світі, у цій сірій буденності? Очі не бачили, вітер не хотів відповідати, а думки заходили... та не хотілося їй холоду, дощів, нічого не хотілося. Хоча, ні! Хотілося... Щастя хотілося, того, яке оспівували, про яке писали... Даремно плакала, даремно хотіла стати пташкою, щоб скласти крильця і впасти каменем!...

А Він.. Той, кого Вона так довго чекала стояв недалеко, запам'ятовував кожен її порух. Звело його з розуму те чарівне довге золоте волосся, яке ніби кликало, манило до себе.. Не міг він дивитися на те заплакане дівчисько, яке вважало, що осінь стерла все прекрасне – підійшов так тихо, спокійно, щоб відчула вона, що потрібна комусь! Йому, йому потрібна! Вона подивилася... ніжно, невимушено, так, ніби знала його тисячу років! Його зелені очі, такий ніжний погляд, щира посмішка, приємний голос, сильні руки замінили все! Сонце, небо, зорі.... Не треба нічого, коли поряд є людина, якій ти потрібна, яка тебе любить... Згадалося літо, промайнула осінь, пішла й зима, настала весна в їхніх серцях! Теплі пелюсточки фіалок, аромат нічних квітів, зеленіюча алея, нічне поле, свічки у вікні... Стояли на мосту, тримали один одного, сильно притиснувшись, до болю обійнявшись. Він занурився в її волосся, не відпускав... А Вона? Вона покохала... По-справжньому... Так, як ще ніхто і ніколи не кохав!

Послання нащадкам

9 клас

Сьогодні ми з вами живемо в часи великих і постійних змін.

Тож , Я, громадянин України, хочу розповісти вам, нащадкам, про часи наші, розвиток і культуру нашої країни, а зокрема мову.

До найкоштовніших надбань кожного народу належить мова. Тому й називаємо це надбання - рідна мова. Рідна, як мати, як Батьківщина, як усе найдорожче серцю.

Мова - найбільший духовний скарб, у якому народ виявляє себе творцем, передає нащадкам свій досвід і мудрість, перемоги і славу, культуру і традиції, думи і сподівання. Рідним словом народ збагачує також світову культуру. Слово - наше повнокровне життя, невмируще джерело поступу цього невичерпного джерела, мовець здобуває не тільки знання про навколишній світ, а й моральні та естетичні оцінки та уподобання. Український народ творив свою мову упродовж віків, заносючи до мовної скарбниці добірний нектар слова, невтомно запалював у слові незгасний вогонь думки і почуття, вічність праці і мрії. Колективна пам'ять народу-творця береже слово, а в ньому - і своє безсмертя. У слові рідної мови збережена немовби якась таємнича сила, що в неповторному поєднанні звуків несе чарівну мелодію мови і називає щось зрозуміле всім. І не тільки називає, я й передає найтонші відтінки переживань і думок. Мова - дивосвіт, духовна планета, на якій живе виплекана людиною незліченна кількість слів.

Скільки ж слів створив наш народ? Чи спроможні ми порахувати усі слова?.. На жаль, ніхто не відповідь на питання: скільки ж слів у сучасній українській мові? Не відповідь навіть найталановитіший мовознавець. Це важко зробити з багатьох причин. Хоча б тому, що мова формувалася упродовж віків, завжди відгукуючись на зміни в житті. Кожне покоління отримує цей неоціненний скарб від своїх попередників, збагачує його і передає нащадкам. Ота предивна рівновага відносної стабільності і вічного руху створює з мови найдоконаліше знаряддя нашого мислення й почуття, найвитонченіший інструмент зростання.

Мово, ти - відкрита часові,
мужна, ніжна і дзвінка;
муки, помисли Тарасові,
серце Лесі і Франка.

Українська літературна мова поповнюється діалектними словами, які збагачують її виразальні і стилістичні можливості. Окремі назви відображають особливості життя і побуту різних регіонів України.

Для кожного народу рідна мова - найдорожче. З нею людина йде до інших народів, творить пісню дружби.

Отже, звертаюсь до вас, нащадків наших, із закликанням таким: шануй історію держави, культуру, поважай традиції та звичаї наші, говори українською. Адже саме в мові зберігаються усі ці скарби.

Народ наш український зростає і змінюється з кожним роком. Я живу у часи цивілізації XXI століття. Зараз часи змінюються. Проблема полягає в тому, що наш теперішній народ не пам'ятає нашу історію, не шанує звичай і традиції, все забуте, перестає говорити рідною мовою.

Моя мета – закликати вас до єдності, виборювання волі, працьовитості. Я хочу, щоб ви – нащадки, діти наші - відновили усе забуте та загублене нами: мову, культуру, історію України.

ІСТОРИЧНА СТОРІНКА

ДІВЧАТА СТЕПОВОЇ ЕЛЛАДИ

«У війни не жіноче
обличчя...»

6 клас

22 червня 1941 року – початок страждань ваших, жінки України. Був мир, була родина, було звичайне людське щастя. Якими тяжкими були ті перші роки війни, чорні дні фашистської окупації в Україні.

О доле жіноча! У фашистську неволю гнали вас, голодних і виснажених горем українських дівчат. Але у цій країні були жінки, без чиєї сили, без чийого терпіння, віри не вистояла б Україна в грізну годину. Наша шана і пам'ять вам, героїні степової Еллади.

Про нашу землячку Валентину Григорівну Яковлеву розповів полковник запасу П.Грищенко: «Валі виповнилося дев'ятнадцять, коли вона у 1942 році пішла добровольцем на фронт. Рвалася в бій. Але одного бажання виявилось замало. Необхідно було набути спеціальності. І дівчина її набула – закінчила школу снайперів. Воювала на передньому краї. Не вистачало медичного персоналу. І Валя стала біля стола хірурга. Згодом з медичної сестри перекваліфікувалася на телефоністку, обслуговувала артилерійський полк. На її грудях засяяли медалі “За відвагу” та “За бойові заслуги”. Після війни повернулася в рідне місто».

Перш ніж одягнути солдатську шинель, Варвара Іванівна Волощук закінчила медичне училище. А потім

– нелегкі фронтові дороги. І єдиною її “зброєю” була сумка з медикаментами. Після війни працювала в Долинській райлікарні медсестрою.

У музеї історії розвитку медицини на Кіровоградщині, що діє при обласній лікарні, зберігаються матеріали про медсестру

Марію Петрівну Смирнову-Кухарську. Вона – з двадцяти шести тих медиків країн колишнього Союзу, які удостоєні найвищої відзнаки Міжнародного комітету Червоного Хреста – медалі “Флоренс Найтінгейл”. Вже у визволеному місті їй вручили Подяку Верховного Головнокомандуючого і орден Червоної Зірки. Свій крок у легенду зробила Віра Михайлуца. Вона родом з Новоолександрівки Бобринецького району. До війни жила в Бобринці, Знам'янці...А потім був запеклий бій. Вдарила фашистська артилерія. Пішли в контратаку гітлерівські автоматники. Над річкою Міусом палає небо, Саур-могила вся у вогні... Це тут, на Донеччині, біля воріт Донбасу, під час штурму легендарної Саур-могили в липні 1943 року загинула вісімнадцятирічна степовичка медсестра Віра Михайлуца. Посмертно її, завзяту і сміливу степівчанку, нагородили орденом Червоного Прапора. Лише через тридцять чотири роки кіровоградці дізналися про її подвиг і відшукали могилу героїні з Приінгулля.

Тендітні дівчата виносили з-під вогню поранених, перев'язували їм рани, сестрами-жалібницями схилялися над ліжками важкопоранених. Були зв'язківцями, радистками, снайперами, льотчицями...

(Далі буде...)

Михайлуца В. Г.

УНЧІВСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ГІМНАЗІЇ

На осінніх канікулах ми вперше відвідали чергову сесію обласного парламенту дітей, що проводилася на базі ЦДЮОЦу. За такий малий проміжок часу ми познайомилися з новими людьми, і деякі з них стали нашими друзями.

Нас навчали, як правильно працювати на камеру, що таке дебати та як їх проводити. Також провели круглий стіл з представниками координаційної ради Євроклубів Кіровоградщини «Громадянин незалежної України - особистість сучасного європейського рівня». Найцікавішим, на наш погляд, був квест «Стежками України», де всі учасники змогли проявити свої знання з різних предметів. З нами проводили цікавий комунікативний тренінг «Спілкуємось разом».

Останній день нашого навчання став просто святковим: для нас підготували та провели дискотеку з різними конкурсами та провели цікавий захід для нашого згуртування «Свічка у моїх руках». Наостанок ми отримали завдання для своєї подальшої роботи в учнівському парламенті. Сподіваємось, що наша робота буде плідною та цікавою.

Александрова О.
Бережівська О. 8 клас

Вибори президента УПГ

Сампан Ірина, 11-Б клас

4 листопада відбулися вибори президента учнівського парламенту гімназії, в яких взяли участь учні та вчителі. Все було посправжньому: передвиборчі програми кандидатів, приймальна комісія, бюлетені, голосування, протокол виборів. Ініціативу стосовно виборів підхопили всі. Виборці виявились відповідальними: явка була стовідсотковою (184 особи), вибір ретельно обдуманим, без суперечок та прогалин у цій важливій та серйозній справі.

Було створено приймальну комісію до складу якої увійшли: Росомаха Каріна (голова), Абрамова Інна (заступник), Мірошніченко Тетяна (секретар), Сампан Ірина, Гапченко Ігор, Шудря Ірина, Ковтун Катерина (члени комісії).

Учні голосували на перервах згідно графіку. Після всіх уроків представники комісії у присутності спостерігачів з різних класів підраховували голоси і визначили голову учнівського парламенту гімназії - Кассову Марію (10-А клас), та її заступників - Осіпчук Юлію (10-В), Барієву Олександру (10-Б) та Поліщук Юлію (10-В). Одразу після виборів провели урочисту лінійку, де голова комісії оголосила результати виборів. Анатолій Єгорович та учні гімназії привітали дівчат.

Тож хочеться сказати, дорогі дівчата, ви отримали дуже відповідальні та серйозні посади. Тож, бажаємо вам успіхів, натхнення та плідної праці. Одну перемогу ви вже здобули. Так тримати!

СТОРІНКА ПСИХОЛОГА

Вплив кольору на людину

Якимчук Г.В.

Давно люди помітили, що кольори по-різному впливають на організм людини: одні заспокоюють, додають сил, інші – дратують, втомлюють...

У Європі цілющі властивості кольору почали вивчати в середині XIX століття. Доведено, що усі органи людини мають свою частоту електромагнітних коливань, і для кожного з них можна виділити колір, вплив якого є найбільш сприятливим. Виникла нова наука – кольоротерапія (хромотерапія). Відповідно до давньокитайської медицини наші внутрішні органи мають певне забарвлення: печінка – світло-зеленого кольору, серце – червоного, легені – білого, нирки – чорного, селезінка та підшлункова залози – жовтого кольору. Порушення енергетичного балансу в організмі, в тому числі й кольорової гармонії, стає причиною багатьох захворювань. Але якщо повернути втрачений колір чи очистити його від сторонніх домішок, то можна відновити порушену рівновагу організму.

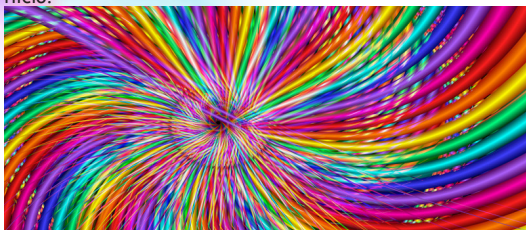
Червоний колір рекомендують при гіпотонії, малокрів'ї, підвищеній температурі, болю в суглобах. Оранжевий допомагає впоратися з невпевненістю, втомленістю, депресією. Жовтий посилює концентрацію уваги, поліпшує пам'ять, позитивно впливає

на роботу шлунка, печінки, дванадцятипалої кишки, жовчного міхура, зцілює хвороби шкіри. Зелений нормалізує роботу серця а також функції нирок, знижує тиск. Блакитний посилює імунітет, позитивно впливає на роботу щитовидної залози. Синій знижує тиск, сприятливо впливає на органи дихання. Фіолетовий нормалізує стан лімфатичної системи, допомагає при мігрені, посилює інтуїцію.

Психотерапевти радять у випадку проблем зі здоров'ям уявити потрібний колір і подумки спрямувати його на хворе місце. Приймати кольорові ванни, використовуючи різну за кольором піну або трави, пелюстки квітів.

Навіть в старі часи храми будували так, щоб світло, яке потрапляло в них, розбивалося на сім кольорів райдуги, і будь-яка людина, що має недугу, могла скористатися потоком певного кольору.

Мабуть, і нам варто скористатися кольоротерапією.

БЕЗПЕКА ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ

Уроки з безпеки життєдіяльності
зі Смішариками

Учні 5-го класу вже вдруге за цей семестр проводили урок з безпеки життєдіяльності у формі зустрічі із Смішариками. На таких уроках ми повторювали правила безпечної поведінки вдома і на вулиці. Проводила уроки найрозумніша Совунья. На першому уроці у вересні ми дізналися, чому Крош мало не потрапив під машину. Нюша та Бараш нагадали нам правила переходу вулиці. Їм допомагали Лосяш та Кар-Карич.

На другому уроці ми повторювали правила пожежної безпеки. Крош і Їжак отримали листа від злого Вогню, який погрожував спалити всіх навкруги, якщо діти не розгадають його загадки. Учніям допомагали розумні Крош та Нюша.

Лосяш розповів про героїчну професію пожежника, а Кар-Карич провів поетичну хвилинку, під час якої учні повторили ще раз правила пожежної безпеки, але вже у віршованій формі. У кінці уроку ми з'ясували, що вогонь може бути не тільки ворогом, але й другом.

Знають всі – без вогню людині

Не прожить ні єдиної днини!

При вогні все довкола нам видко,

Гріє він нас і взимку, і влітку.

Подивіться-но, друзі, навкруг:

Нам вогонь – найнадійніший друг!

Та коли обережність забудем,

Він стає тоді ворогом людям.

Щоб від пожежі свій дім зберегти,

Будь із вогнем обережний завжди!

Дмитренко Юля, 5 клас

Відповідальні за випуск: Шепель В.О., Французан Н.О.

Голова комісії інформації УПГ.

Комп'ютерна верстка та дизайн: Денисов Д.О.

Редакція не несе відповідальності за зміст матеріалів

Веб-адреса: http://portal.prolisok.org/gazeta_prolisok.html

Всі права захищені, 2010. Надруковано в ТЦ об'єднання, тираж 40 екз.